

med Hensyn til det øvrige Land, bliver besyn-
 derligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at
 man vil ramme de Næringsdrivende, der ned-
 sætte sig i Nærheden af Kjøbenhavn, men dog
 udenfor sammes Grund, med en Indkomstskat,
 beregnet af den Næring, de have af deres der-
 værende Bedrift. Om ogsaa Forslaget under
 Nr. 13 med tilhørende Bestemmelser vedtages,
 bliver der fremdeles ifølge § 6 en Ulighed til-
 bage i Forhold til de andre Communer. Jeg
 maa nemlig fastholde den Anskuelse, at man
 udenfor Kjøbenhavn rammer Beboerne i en
 enkelt Commune for hele Aaret, naar de ved-
 blive at have Bopæl i Kommunen, uden Hen-
 syn til, om de i en større eller mindre Deel
 af Aaret tillige have Bopæl i en anden Com-
 mune. Naar man altsaa vedtager § 6, vil
 deraf blive en Følge, at de Personer, der for
 en Deel af Aaret have Bopæl i Kjøbenhavn,
 og som Følge deraf forholdsviis ansættes i
 Indkomstskat i Kjøbenhavn, forsaavidt komme
 til at svare Skat, hvad enten man kalder den
 Indkomstskat eller Formue- og Velighedsstat,
 paa 2 Steder. Dette er Aret mod Personerne,
 og efter min Opfattelse af Forholdet er det
 ogsaa Aret mod de andre Communer, der ikke
 kunne bruge en lignende Fremgangsmaade.
 Ligesom jeg, hvad Realiteten angaaer, er imod
 Udkastets § 6, saaledes forekommer det mig
 ogsaa, som jeg ved denne Sags 1ste Behand-
 ling tillod mig at udtale, at dens Affattelse ikke
 er aldeles correct, fordi der nemlig kan op-
 kastes Tvivl om, hvad der skal forstaaes ved,
 at de Bedkommende opholde sig i Kommunen,
 om det er tilstrækkeligt, at de have et kortere
 eller længere Ophold her i Byen, uden Hensyn
 til, om de her have fæstet egentlig Bo, og jeg
 skal tillade mig at anføre et Exempel, der ligger
 faa overordentlig nær, naar man staaer og taler
 i denne Sal. Er det Meningen med Udkastets
 § 6, at Rigsdagsmænd skulle betale Indkomstskat
 i Kjøbenhavn i Forhold til de 3 eller 4 Maa-
 neder, de opholde sig her? Jeg antager ikke,
 det er Meningen; jeg antager, at Meningen
 har været den, at kun da skulle de, der opholde
 sig i kortere Tid i Kjøbenhavn, svare Indkomst-
 skat her, naar de virkelig kunne siges at have
 taget fast Bopæl i Kjøbenhavn, altsaa at Ud-
 kastets § 6 fornemmelig tilsigter at ramme de

Personer, der kunne siges at have Bopæl paa
 flere Steder. Derfor denne min Opfattelse af
 § 6 maatte være rigtig, antager jeg, at de
 ærede Medlemmer af Thinget ville stemme for
 det Forslag, jeg i Forening med en anden
 Folkethingsmand under Nr. 12 har tilladt mig
 at stille til § 6; thi det vil da kun gaae ud
 paa en Omredaction af Paragraphen.

Indenrigsministeren ad interim:

Forfaavidt den ærede Rigsdagsmand bemærkede,
 at man ikke i andre Communer vilde kunne
 anvende de Regler, her ere opstillede med
 Hensyn til et deelviis Ophold af den Paa-
 gjældende, et Ophold, som kun var for en vis
 Tid af Aaret, da forholder det sig ikke, som
 han meente, idet man baade kan gjøre og gjør
 Anvendelse af de samme Regler i andre Com-
 muner. Der er ikke opstillet noget Nyt ved
 de Bestemmelser, der indeholdes i § 6; det er
 de samme Regler, som fortiden anses gjæl-
 dende saavel i Kjøbenhavn som andre Steder
 (Klein: Det er ikke rigtigt). So det er rig-
 tigt; jeg troer ikke, at man vil vinde Meget ved
 at følge den ærede Rigsdagsmands Affattelse,
 saaledes som den er foreslaaet under Nr. 12.
 Hvad vil det sige at have fast Bopæl? Det
 bliver igjen et Begreb, hvorom der kan reises
 megen Tvivl, og hvilket Udtryk man end bru-
 ger, vil Tvivl ikke kunne fjernes. Jeg vil tage
 et Exempel af mit eget Liv fra mit Ophold
 som Rigsdagsmand her i Kjøbenhavn. Jeg
 har et Aar ligget ved Rigsdagen og leiet Bo-
 pæl i halvvaarsviis; en anden Gang har jeg
 ligget ved Rigsdagen og høet paa et Hotel;
 der var forøvrigt ingen Forskjel paa mit Op-
 hold, det var lige fast i begge Tilfælde, den
 ene Gang betalte jeg Huusleie maanedsviis,
 den anden Gang halvvaarsviis. Man kommer
 derfor ikke til noget bestemt Resultat ved saa-
 danne Bestemmelser, det er Noget, Admini-
 strationen maa afgjøre efter de foreliggende
 Tilfælde. Den ærede Rigsdagsmand havde
 stor Betænkelighed med Hensyn til Forslaget
 under Nr. 13. Jeg skal ikke nægte, at jeg i
 dette Tilfælde, som altid naar nye Principer
 skulle til at prøves, finder nogen Betænkelig-
 hed; men de formelle Betænkeligheder, som
 bleve gjorte gjældende af den ærede Rigsdags-